

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Δακτυλογραφημένο κείμενο, από τον δάσκαλο Ιωάννη Παπαδόπουλο, 1969.

Αρχείο Ιστορικού Λαογραφικού Συλλόγου
Λευκόβρυσης “Διγενής Ακρίτας”.

Εργατικοί και φιλοπρόοδοι (οι κάτοικοι του χωριού), αντικατέστησαν όλες τις παλιές κατοικίες με νέα σύγχρονα σπίτια.

Κα

τασκεύασαν δρόμους και υδραγωγεία

, αρδευτικά και αποστραγγιστικά έργα, ίδρυσαν πάρκα και εξοχικά κέντρα,

έκαναν αναδασώσεις ακάλυπτων χώρων

και εν γένει πάσης φύσεως έργα προόδου και πολιτισμού, τα οποία αποτέλεσαν τους βασικούς παράγοντες μεταμορφώσεων του χωριού σε εξαιρετο τουριστικό κέντρο.

Και σήμερα κοντά στην πηγή “**Μπουνάρ**”, όπου άλλοτε εκόαζαν φλύαροι βάτραχοι, ακούγεται το γλυκό τραγούδι του **ηλεκτροφώ νου**,

στους ήχους του οποίου αντικατοπτρίζεται η ελκυστική και ανοιχτόκαρδη φυσιογνωμία δύο φωταγωγημένων εξοχικών κέντρων, ενώ από απέναντι, ο αέρας ο οποίος κατεβαίνει από την απότομη πλαγιά του λόφου, ενώνει

το σιγοψιθύρισμα των πεύκων με το γλυκό τραγούδι,

για να προσδώσει έναν εξαιρετικό τόνο στην γραφικότητα του νυχτερινού τοπίου.

Και εκεί, στην σκιερή τοποθεσία της πηγής, όπου άλλοτε στάθμευαν επί ώρες τα παντός είδους τετράποδα για να σβήσουν την δίψα τους στα γάργαρα νερά της, τώρα πολυτελείς κούρσες και άλλα τροχοφόρα, αφήνουν και παίρνουν τις συντροφικές των ανθρώπων που έρχονται από την **Κοζάνη** και την γύρω περιοχή, ακόμα και από την **Αθήνα** και **Θεσ/νίκη** για να απολαύσουν

το δροσερό και καθαρό αέρα του θελκτικού τοπίου

και επί πλέον να δοκιμάσουν τα νόστιμα

κοτόπουλα

τα οποία έγιναν πλέον φημισμένα για την νοστιμάδα τους

Αναμνήσεις

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 04 Σεπτέμβριος 2009 18:27 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 18 Μάιος 2010 09:25

σε ολόκληρη σχεδόν την Δυτική Μακεδονία.

Τα ωραιότερα και πεντακάθαρα κέντρα, **η μαγεία του τοπίου**, τα κρυστάλλινα νερά της πηγής “Μπουνάρ”, και οι διοργανώσεις **χοροεσπερίδων και Ποντιακών βραδιών** και προπαντός η ευγένεια και η κατανόηση προς τον ξένο, αποτέλεσαν και εδώ **τα βασικά στοιχεία αύξησης της τουριστικής κίνησης** σε σημείο ώστε πολλές φορές, συντροφιάς ολόκληρες να μην βρουν θέση να καθίσουν και να περιμένουν να ρθει η σειρά τους για να τους περιποιηθούν.